

Hovedstadens Befolkning som interesseret i den Sag. Hovedstadens Befolkning er naturligvis særlig interesseret i den; men jeg spørger, hvad ærede Medlemmer mener om hele Landets Befolkning, som altid vil være interesseret i at komme forholdsvis billigt ind til den nærmeste By. Jeg tror heller ikke, det vilde vinde Bifald rundt omkring i Landet, hvis man vilde forhøje disse Biletpriser mere end de andre. Det ærede Medlem sagde, at man ikke vilde tage det saa nøje med en 5-Øre. Men det drejer sig ikke længere om en 5-Øre, det drejer sig efterhaanden om ganske betydelige Beløb selv for korte Afstande.

Det ærede 22de Medlem for Hovedstaden (Fris-Skotte) var i sin Tale inde paa en Sammenligning mellem Lønningerne ved Privatbanerne og Statsbanerne eller rettere mellem Stillingerne ved Privatbanerne og Statsbanerne. Jeg har hørt den Sammenligning anstillet ogsaa udenfor denne Sal, men jeg er nu ikke sikker paa, at den er rigtig. Forholdet vil vel snarere være det, at disse Stillinger ikke lader sig sammenligne, fordi Forholdene er saa uhyre forskellige ved de mange forskellige og forskelligt stillede Privatbaner. Men jeg vil sige, at selv om det maatte vise sig, at det ærede Medlem har Ret i sin Sammenstilling, kan det efter min Opfattelse ikke blive forpligtende for Staten. Vi maa i det hele taget nu tage det Standpunkt, forekommer det mig, at den Omstændighed, at en Mand kan paa-vise, at en anden, Mand, som har en tilsvarende Stilling, muligt tjener noget mere eller har en behageligere Stilling end han, ikke ubetinget berettiger ham til at faa sine Forhold reguleret. Jeg tror, man maa se at komme ind paa den Betragtning, at der er visse Pladser, der er bedre end andre. Man kan søge disse Pladser, hvis de er ledige, og hvis de ikke er ledige, maa man være tilfreds med Vilkaarene i den Plads, man har.

Det ærede Medlem fremførte nogle Betragtninger til Gunst for, at man skulde lempe paa Godstaksterne og snarere forhøje Persontaksterne, idet han som tidligere gjorde gældende, at Godstrafikken sikkert giver Statsbanerne større Fordel end Persontrafikken. Jeg tror, at det ærede Medlem har Ret i dette sidste, og at det for saa vidt er en rationel Betragtning, at Persontaksterne skulde forhøjes yderligere. Men der er den Forskel paa Godset og Personerne, at Godset skriger ikke. Det er jeg bange for, at Personerne vil gøre i dette Tilfælde, og det er

altsaa et rent Opportunitetshensyn, naar jeg mener det nødvendigt at forhøje Godstaksterne under de nuværende Omstændigheder. Jeg synes for øvrigt heller ikke, at det ærede Medlems Betragtning i Anledning af Maksimalpriserens Bortfald er uden Betydning i den Forbindelse. Det er ganske aabenbart rigtigt, hvad det ærede Medlem sagde, at naar Sælgeren faar Lov at presse den yderste Pris for sin Vare ud af Forbrugeren, saa er det simpelt hen en Foræring til ham, naar man begunstiger hans Transportomkostninger.

Det ærede Medlem vilde ogsaa gerne ind paa en finere Graduering af den 33 pCts Forhøjelse, men, forstod jeg, i Mod-sætning til det ærede Medlem for Frederikshavn-Kredsen saaledes, at Nærtrafik-taksterne blev holdt lavere. Jeg har principiel Sympati for det ærede Medlems Ønske, og der kan komme det Tidspunkt, da det ogsaa vil være rent praktisk nødvendigt at imødekomme det ærede Medlem, forsaavidt som ved Nærtrafikken ved København Sporvejsdriften konkurrerer med Statsbanerne. Imidlertid er Konkurrencen mindre betydningsfuld, fordi Sporvejene vitterlig ikke kan magte Trafikken. Der er altsaa en rent faktisk Grænse for, i hvilket Omfang Sporvejene kan tage Forretningen fra Statsbanerne.

Jeg skal i øvrigt takke den ærede Ordfører for den Velvillie, hvormed man har behandlet dette i og for sig sørgelige Forslag. Det ærede 7de Medlem for Vejle Amt (Raffnsø) mente, det var en bitter Pille for Regeringspartierne at sluge. Det vilde tale til Fordel for det ærede Medlems humane Syn, hvis det ogsaa var ham en Sorg, at vi skal være nødte til at forhøje disse Takster endnu en Gang.

Thomas Larsen: Den højtærede Minister udtalte, at der ikke havde været nogen principiel Forskel mellem os i Opfattelsen af, at Statsbanerne burde bære deres Drift, men at der kun havde været Spørgsmaal om mere eller mindre Begejstring for forhøjede Jernbanetakster. Dertil vil jeg gerne sige, at jeg har aldrig for mit Vedkommende følt nogen Begejstring for høje Jernbanetakster eller for Forhøjelse af de Jernbanetakster, vi havde, tværtimod. Naar jeg er gaaet med dertil, har det været ud fra den Betragtning, at der forelaa streng Nødvendighed. Naar jeg har hævdet Kravet om, at Virksomheden skulde bære sig, og det har vist sig, at den ikke har kunnet det, er der ingen anden Vej at gaa end en Forhøjelse af Taksterne.